

slet så urimelig og ikke slet så ubehjælpsomt teknisk udformet, som skatteministerens forslag er. Under den nævnte forudsætning vil fremskridtspartiet derfor begære udvalgsbehandling mellem forslaget 2. og 3. behandling. Men fremskridtspartiet vil under alle omstændigheder indstille et forslag, som bygger på varelagermodellen, til forkastelse ved 3. behandling, idet der er tale om et ganske klart tilbageskridt i forhold til de nugældende regler. Ministeren har tydeligvis alene opnået organisationernes tilslutning til denne varelagermodel, fordi han har kunnet tilbyde de nuværende etablerede landbrugere et skattefradrag på knap 4 milliarder kr. fordelt over en lang årrække. Med denne lokkemad har han fået organisationerne til at hoppe på en stærk skatteskærpelse, som i fremtiden vil gå ud over alle landmænd, mens de nævnte 4 milliarder kr. fordeles ud over dem, der ved udgangen af regnskabsåret 1980 ejede stambesætning.

Et *tredje mindretal inden for mindretallet* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) udtaler:

Mindretallet har stillet disse ændringsforslag i overensstemmelse med de af mindretallet ved 1. behandling fremførte synspunkter.

Mindretallet er af den opfattelse, at en konsekvent gennemførelse af et driftsomkostningsprincip efter samme retningslinier som ved anskaffelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler er hensigtsmæssig ud fra mange hensyn – herunder især administrative hensyn. Mindretallet lægger derhos også afgørende vægt på de driftsøkonomiske og samfundsmæssige hensyn, som ændringsforslagene tilsiger at understøtte.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 4.

Det væsentligste i ændringsforslaget er, at overgangen fra de nuværende til de nye beskatningsregler for besætninger finder sted uden en tidsperiode med komplicerede og upraktiske overgangsordninger, idet ændringsforslaget bygger på en skattefri opskrivning fra skalaværdier til handelsværdier for stambesætninger, bevarelse af skattefrihed for fremtidige konjunkturændringer i priserne på stambesætningsdyrenes handels-

værdier og en frihed til værdifastsættelse af dyrene svingende mellem 66⅓ og 100 pct. af værdien.

Endvidere giver ændringsforslaget kompensation til de landmænd, der i årene 1973–80 er blevet ramt af skattemæssige forhøjelser i forbindelse med besætningsudvidelser.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 2.

Der er mange gode grunde til at modernisere reglerne for den skattemæssige behandling af landbrugets husdyrbesætninger, og regeringens forslag er da også på mange punkter et fremskridt i forhold til de nuværende regler.

Dette gælder dog ikke den foreslåede ret til at afskrive på husdyrbesætningerne med 33⅓ pct. For det første får denne afskrivningsret for stambesætningers vedkommende den besynderlige konsekvens, at skatteyderen får et fradrag i sin skattepligtige indkomst på en tredjedel af den årlige værdistigning, mens selve værdistigningen er skattefri. Hvis besætningen skulle falde i værdi, vil reglen virke modsat, og tabet vil udløse et tillæg til den skattepligtige indkomst på en tredjedel af beløbet.

Dertil kommer, at afskrivningen ikke vil medføre den påtænkte lettelse for hårdt stillede landmænd, idet de sædvanligvis ikke vil have en skattepligtig indkomst at foretage fradraget i. Ifølge sagens natur er det kun forholdsvis velkonsoliderede skatteydere, der kan udnytte erhvervsstøtteordninger, der bygger på manipulationer med skattelovgivningen.

Endelig vil skatteregler af denne art gøre det endnu mere umuligt at finde et rimeligt grundlag til udmåling af sociale ydelser.

Mindretallet foreslår derfor denne besynderlige forvriddning af skattereglerne fjernet fra loven. Det derved fremkomne merprovenu kunne anvendes til en målrettet støtte til kriseramte landmænd.